

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/187/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202462
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714202462.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženou Michaláčovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: W. S., nar. XX.X.XXXX, bytom O. Č. XXX/XX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, zastúpeného advokátom: Mgr. Peter Masarovič, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie sumy 547,53 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 245,53 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 2.11.2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 17.4.2014 domáhal zaplatenia sumy 547,53 € spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 2.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu č. V.XXXXXXX (ďalej len "Zmluva") a Zmluvu č. V., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len "VP"). V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré žalovanému umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám bolo priradené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 302,- € s tým, že ustanovenia Dodatkov, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky (Rozsudok KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011) a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky, žalobca sa návrhom domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson Xperia Mini Pro vo výške 131,- € (ďalej len „škoda“) a Sony Ericsson Xperia Mini Pro vo výške 171,- €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu uvedenú v č.I.

1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody spôsobenej žalobcovi za mobilný telefón žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 245,53 € vyfakturovaných v období 06/2012 - 08-2012. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 18.10.2012 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 2.11.2012.

Dňa 6.6.2014 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, a to za účelom ochrany práv žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko predmetom konania sú nároky žalobcu vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť. Združenie zároveň požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, ku ktorým sa po ich doručení vyjadri a žiadal priznať trovy konania podľa ich dodatočnej špecifikácie.

Súd oboznámil žalobcu a žalovanú so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, účastníci voči vstupu občianskeho združenia na stranu žalovanej nenamietali.

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. (§ 115a ods. 2 O.s.p.).

Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor. (Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p.)

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor. Súd vykonal dokazovanie Zmluvami o pripojení č. V., č. V., Dodatkami k zmluvám, faktúrami, pokusom o pokonávku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania dňa 8.11.2011 uzavreli Zmluvu o pripojení č. V., predmetom ktorej bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Volania do všetkých sietí 100+, s aktiváciou služieb SMS Notifikácia, CLIP, Internet v mobile TV, SMS a MMS balík 70+, Roaming - bez blokovania prichádzajúcich hovorov v roamingu. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Žalovanej bola pridelená SIM karta na jej meno s číslom: XXXXXXXX 1XXXXXXXXXXXX, typ telefónu Sony Ericsson Xperia Mini Pro. Žalovaná podpisom zmluvy potvrdila prevzatie 1 ks SIM karty. Dňa 8.11.2011 účastníci zároveň uzavreli ďalšiu Zmluvu o pripojení č. V., predmetom ktorej bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Nekonečný paušál, s aktiváciou služieb SMS Notifikácia, Roaming bez blokovania prichádzajúcich hovorov. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Žalovanej bola pridelená SIM karta na jej meno s číslom: XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX, typ telefónu Sony Ericsson Xperia Mini Pro, podpisom zmluvy žalovaná potvrdila prevzatie SIM karty.

K zmluvám o pripojení účastníci zároveň uzatvorili dodatky. Predmetom Dodatku k Zmluve o pripojení č. V. zo dňa 8.11.2011 bola dohoda strán na aktivácii účastníckeho programu na program Volania do všetkých sietí 100 + na SIM karte registrovanej na žalovanú, ako aj dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typ Sony Ericsson Xperia Mini Pro účastníkovi (žalovanej) z majetku podniku (žalobcu) so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 109,- € (čl. 1 bod 1.2 dodatku). Účastník vyhlásil, že si je vedomý, že bežná maloobchodná cena MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH, za ktorú podnik MT zo svojho majetku predáva, je 240,- € a je si vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú vyššie len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytnuté mu prostredníctvom SIM karty po dohodnutú dobu viazanosti (bod 2.3 Dodatku). Ďalej sa zmluvné strany dohodli na aktivácii

dohodnutých služieb. Podľa čl. 2 bod 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, počas ktorej sa účastník zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom ako účastník služieb poskytovaných mu podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a zároveň neuskutoční žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, že nepožiadá o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, nedopustí sa konania, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo zmluvu vypovedať, alebo na základe ktorého by bol podnik oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, a že bude mať na SIM karte aktivovaný dojednaný účastnícky program. Pre prípad porušenia niektorej z povinností uvedených v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku žalovaným (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 131,- €. Podľa článku 3 bod 3.7 Dodatku, účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy z tejto spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Totožné zmluvné dojednania sú uvedené aj v Dodatku k Zmluve o pripojení č. V. zo dňa 8.11.2011, kde sa účastníci konania dohodli na aktivácii zvoleného účastníckeho programu Nekonečný paušál na SIM karte registrovanej na žalovanú, predmetom predaja v zmysle tohto dodatku bol ďalší mobilný telefón typ Sony Ericsson Xperia Mini Pro, ktorý žalobca odpredal žalovanej za kúpnu cenu 59,- € s tým, že účastník vyhlásil svoju vedomosť, že bežná maloobchodná cena MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH, za ktorú podnik MT zo svojho majetku predáva, je 240,- € a je si vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú vyššie len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytnuté mu prostredníctvom SIM karty po dobu viazanosti, ktorá bola v článku 2 bod 2.3 dohodnutá v trvaní 24 mesiacov.

Žalobca vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúry v celkovej výške 245,53 €, ktoré žalovaná nezaplatila v lehote splatnosti, a to:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 40,46 € splatná dňa 9.7.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 77,17 € splatná dňa 9.7.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 10,06 € splatná dňa 8.9.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 4,09 € splatná dňa 8.9.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 48,26 € splatná dňa 8.8.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 64,16 € splatná dňa 8.8.2012,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,33 € splatná dňa 8.8.2012.

Pokusom o pokonávku zo dňa 18.10.2012 žalobca upozornil žalovanú, že má voči žalobcovi splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby, a to neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobie 06/2012 - 08/2012 v celkovej sume 245,53 €. Žalobca si v pokuse o pokonávku uplatnil voči žalovanej zaplatenie zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 302,- €, ktorú žiadal uhradiť spolu s pohľadávkou z neuhradených faktúr do 1.11.2012. Žalovaná prevzala pokus o pokonávku dňa 29.10.2012.

Vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA sa vyjadril k podanej žalobe písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 12.2.2015, v ktorom uviedol, že do konania vstupuje ako vedľajší účastník na strane žalovanej len čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 302,- €. Zástupca vedľajšieho účastníka citoval článok 2.5 dodatku k Zmlúv o pripojení, v ktorom bola dojednaná zmluvná pokuta pre porušenie zmluvných povinností. Upriamil pozornosť na to, že právo na zmluvnú pokutu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, pričom nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku a zároveň je účastník povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje dohodnutú zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu je účastník povinný zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu zostáva do uplynutia doby viazanosti. V súdnej veci žiada žalobca náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon, a to ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia, išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nemožno modifikovať. V skutočnosti žalobca požaduje sumu 302,- € ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia. Vedľajší účastník nepoprel, že porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu, malo by však ísť o škodu skutočnú. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad škody. Rozdiel medzi akciovou a kúpnu cenou nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom ich zmluvnej dohody, žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu. Zo zmluvy, dodatku ani všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade, že poruší povinnosti, ktoré mu vyplývajú z dodatku. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny nebolo v kúpnej zmluve viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvážovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Na základe vyššie uvedeného nie sú naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ. Vedľajší účastník poukázal, že v žalobe sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky, preto nič nebráni tomu, aby vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku uplatnenému voči spotrebiteľovi nedôvodne v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok na neuhradené služby považuje vedľajší účastník za dôvodný, jeho aktivita sa týka len uplatňovanej náhrady škody. V tejto súvislosti citoval uzn. Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/73/2013 zo dňa 3.7.2013, podľa ktorého môže vedľajší účastník vstúpiť do konania len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Do pozornosti dal aj ďalšie rozsudky Krajského súdu v Prešove. Z uvedeného dôvodu vedľajší účastník navrhol žalobu zamietnuť v časti, v ktorej si žalobca uplatňuje zaplatenie náhrady škody 302,- € a zvyšok nároku vylúčiť na samostatné konanie, pretože v tejto časti nedošlo k porušeniu spotrebiteľských práv. Vo vzťahu k trovám konania žiadal zaviazat žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktoré mu vznikli právnym zastupovaním a bol v celom rozsahu úspešný.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a), b) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, ods. 5 písm. b) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv o pripojení), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto

zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods.1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroku z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil záver, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Medzi účastníkmi vznikol občiansko-právny záväzkový vzťah na základe uzavretých Zmlúv o pripojení, v zmysle ktorých sa žalobca zaviazal zriadiť žalovanej prístup k verejnej telefónnej sieti a poskytovať jej dojednané telekomunikačné služby podľa zvoleného programu služieb, zároveň v zmysle Dodatkov k zmluvám žalobca odpredal žalovanej dva mobilné telefóny zn. Sony Ericsson Xperia Mini Pro, jeden za kúpnu cenu 109,- € a druhý za kúpnu cenu 69,- €. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť dojednanú kúpnu cenu, pravidelne uhrádzať cenu za poskytnuté služby a tieto služby využívať po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvy o pripojení považovať za spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva (dodatok k zmluve), kde text zmluvy bol vopred pripravený žalobcom a žalovaná - spotrebiteľ nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo

inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatvárajanej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý zo zmlúv o pripojení a ich dodatkov nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Žalobca ako prevádzkovateľ verejnej telefónnej siete svoje povinnosti zo zmluvy plnil, žalovaná však porušila svoju povinnosť zaplatiť za poskytnuté služby riadne v dátume ich splatnosti v zmysle zmluvných podmienok. Žalobca si návrhom uplatnil voči žalovanej titulom neuhradenej ceny služieb zaplataenie sumy 245,53 €. K návrhu žalobca doložil faktúry vystavené žalovanej za obdobie od 06/2012 do 08/2012 a znejúce na celkovú sumu 245,53 €. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi cenu za neuhradené služby v celkovej výške 245,53 €. Nakoľko je nepochybné, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy, súd zaviazal žalovanú tiež k povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012, t.j. dňom nasledujúcim po skončení lehoty na plnenie, ktorá bola žalovanej poskytnutá v pokuse o pokonávku. Výška sadzby úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.

Žalobca sa ďalej v návrhu domáhal náhrady škody vo výške 302,- € z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu vzniknutá z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností je tzv. zmluvná alebo záväzková zodpovednosť. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie prvého predpokladu, a to porušenie povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 Všeobecných podmienok (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa bodu 4.1 Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom Účastníka. Vzhľadom na ust. § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne, súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalobca nepreukázal ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení. Z uvedeného dôvodu žalovaná svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila, čím nie je daný hneď prvý predpoklad vzniku škody. Škoda by nebola vznikla ani v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po dohodnutú dobu, nakoľko tvrdenie o zmenšení majetku žalobcu v dôsledku porušenia povinností žalovanou tu nie je namieste z dôvodu, že kúpna cena bola medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá presne určenou sumou a následne aj žalovanou v plnej výške uhradená. Je len vecou žalobcu, že mobilný telefón predal žalovanej za cenu nižšiu ako je jeho tržová cena, uvedené je prejavom obchodnej politiky žalobcu, nezakladá však nárok na zaplataenie rozdielu medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu z titulu spôsobenej škody. Ak dodávateľ zvolil obchodnú stratégiu predaja za symbolickú cenu, návratnosť rozdielu medzi touto symbolickou cenou a cenou, za ktorú on sám tovar nakúpil, je jeho ekonomickým rizikom. K zníženiu majetku žalobcu poskytnutím telefónu v hodnote 240,- Eur za akciovou cenu 109,- Eur (resp. 69,- €) došlo pri uzavretí zmluvy a k tomuto zníženiu hodnoty majetku žalobcu došlo dobrovoľne na základe jeho rozhodnutia. Toto zníženie majetku nebolo dôsledkom protiprávneho konania žalovanej. Vzhľadom na uvedené súd zamietol návrh v časti uplatnenej náhrady škody za odpredané mobilné telefóny majúc za to, že neboli splnené predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný. Návrh na rozhodnutie o trovách konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. podal len žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej. Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka v 2. rade, že do konania môže vstúpiť len v tej časti uplatneného nároku, ktorý si žalobca uplatňuje v rozpore so spotrebiteľským právom. Súd zastáva názor, že účastník, ktorý vystupuje v konaní ako vedľajší účastník, nedisponuje možnosťou vstupovania

len do určitej časti konania, v ktorej bude hlavný účastník úspešný a naopak nebude vstupovať do tej časti konania, v ktorej bude zjavne neúspešný. Úlohou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je v predmetnom konaní ochrana práv slabšej strany v spotrebiteľskej zmluve, teda žalovanej. Vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpil do celého konania dňa 6.6.2014 z vlastnej iniciatívy, pričom v tomto písomnom podaní deklaroval svoj záujem vstúpiť do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom limitoval svoj vstup len na určitú časť konania, alebo len vo vzťahu k niektorým uplatneným nárokom. Následne po oboznámení sa so žalobou vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že jeho aktivity a účasť v konaní sa obmedzujú len na časť uplatneného nároku, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody a vo zvyšku považuje návrh za dôvodný. Uvedené stanovisko vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v tej časti nároku, v ktorom bude žalobca zjavne neúspešný, súd považuje za účelové a rozporné so zákonom. Dikcia ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. výslovne hovorí pri inštitúte vedľajšieho účastníctva o vstupe do konania ako takého a nie o vstupe do časti konania, či o vstupe len do niektorého úseku konania. Od vedľajšieho účastníka treba odlišovať postavenie účastníka pre určitý úsek konania. Ide o postavenie osôb, ktoré v občianskom súdnom konaní majú určité povinnosti, ktorým zodpovedajú určité procesné práva, ale bez vecného vzťahu k prejednávanej veci. Vedľajší účastník si nemôže vybrať, že bude brániť práva účastníka len vo vzťahu k náhrade škody, teda iba v časti predmetu konania a z tohto žalovaného nároku si uplatňovať náhradu trov konania. Na základe vyššie uvedeného súd nevzal do úvahy vyjadrenie vedľajšieho účastníka o tom, že vstupuje len do časti konania, ale jeho vstup považoval za vstup do celého konania.

V ďalšom vedľajší účastník argumentoval, že nakoľko vstúpil len do časti konania vzťahujúcej sa k nároku žalobcu na náhradu škody a v tejto časti bude žalovaná úspešná v plnom rozsahu, patrí mu plná náhrada trov konania z dôvodu, že v predmetnom konaní sa prejednávajú dva skutkovo a právne samostatné nároky, z ktorých každý by mohol byť uplatnený samostatnou žalobou. Tunajší súd má za to, že ak v jednom konaní účastník žaluje viac nárokov, tak predmet konania tvorí týchto viac nárokov, bez ohľadu na to, či tieto nároky sú povahy vzájomne nezávislých nárokov, t.j. žalovateľné aj samostatne v rôznych konaniach. Okolnosť, že uplatnená pohľadávka žalobcu sa skladala z dvoch nárokov (nárok na náhradu škody a nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté služby) so samostatným skutkovým aj právnym základom, nemá v konečnom dôsledku vplyv na rozhodnutie o trovách konania, pretože tieto nároky súd posudzoval ako uplatnené v rámci jedného konania, ktorých súčet tvoril uplatnenú pohľadávku 547,53 € a táto tvorila celkový predmet konania. Ak je v návrhu na začatie konania uplatnených niekoľko nárokov, nemôže úspech niektorého z účastníkov v spore ohľadne jedného nároku založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, v ktorom uvedený účastník úspech nemal. Ak má byť náhrada nákladov rozdelená, podľa § 142 ods. 2 O.s.p. je treba určiť pomer úspechu obidvoch strán k celému predmetu konania. V danom prípade súd uzavrel, že žiaden z hlavných účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Režim náhrady trov konania zdieľa vedľajší účastník s hlavným účastníkom, na strane ktorého do konania vstúpil. Vzhľadom na uvedené, vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako žalovanej náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci,

pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)